

حذف فوتوكاتالیزی رنگزا با استفاده از نانوذرات دی اکسید تیتانیم تلقیح شده و مطالعه سینتیکی آن

زهرا مینایی زنگی^۱، حسین گنجی دوست^{۲*}، بیتا آیتی^۳

۱- دانشجوی کارشناسی ارشد، گروه مهندسی محیط‌زیست، دانشکده مهندسی عمران و محیط زیست، دانشگاه تربیت مدرس، تهران، ایران، صندوق پستی: ۱۴۱۱۵-۳۹۷

۲- استاد، گروه مهندسی محیط زیست، دانشکده مهندسی عمران و محیط زیست، دانشگاه تربیت مدرس، تهران، ایران، صندوق پستی: ۱۴۱۱۵-۳۹۷

۳- دانشیار، گروه مهندسی محیط زیست، دانشکده مهندسی عمران و محیط زیست، دانشگاه تربیت مدرس، تهران، ایران، صندوق پستی: ۱۴۱۱۵-۳۹۷

تاریخ پذیرش: ۹۳/۲/۲۴ در دسترس به صورت الکترونیکی از: ۹۲/۷/۶

چکیده

رنگزاها یکی از منابع آلاینده‌گی پساب‌ها هستند که مصرف آنها روز به روز در حال افزایش است. در این تحقیق، کارایی ترکیب تلقیحی Zn-TiO₂ (Dopant) در حذف رنگزا از آزوئی DB71 با استفاده از خورشید به عنوان منبع نور، اثر مقدار فلز روی تلقیح شده و سینتیک حذف رنگزا از پساب بررسی شد. ترکیب تلقیحی مورد بررسی به روش سنترال‌الای-تبخیری ساخته و آزمایشات در یک فوتوكاتالیزور خورشیدی پیوسته در طول روز انجام شد. در این تحقیق پارامترهای نسبت Zn/Ti غلظت رنگزا، غلظت فوتوكاتالیست، pH و شدت تابش نور خورشید بررسی شد. طبق نتایج حاصل در pH برابر با ۶.۹، غلظت کاتالیست ۵۰ گرم بر متر مربع با نسبت Zn/Ti برابر با ۵۰.۵٪، غلظت ۵۰ میلی‌گرم بر لیتر رنگزا در مدت زمان ۵ ساعت، ۸۵ درصد رنگزا و ۶۰ درصد COD حذف شد. همچنین سینتیک حذف رنگ تطبیق خوبی با مدل شبیه مرتبه اول نشان داد.

واژه‌های کلیدی: حذف رنگزا، تابش نور خورشید، لانگمیور-هینشلوود، اکسیژن مورد نیاز شیمیایی، رنگبری فوتوكاتالیزی، بهینه‌سازی.

Photocatalytic Degradation of Dye Using Dopping Titanium Dioxide Nanoparticles and its Kinetic Study

Z. Minaii Zangi, H. Ganjidoust*, B. Ayati

Environmental Engineering Group, Civil & Environmental Engineering Faculty, Tarbiat Modares University, P.O.Box: 14115-397, Tehran, Iran

Received: 28-09-2013

Accepted: 14-05-2014

Available online: 11-12-2014

Abstract

Dyes are one of the wastewater pollutants that use of them is increasing every day. In this study, the dye degradation efficiency with Zn-TiO₂ was investigated using the sun as a light source. The effect of zinc on dopant activity and kinetics of dye degradation from wastewater was also investigated. Dopant was made with synthesis induction- evaporation method. The experiments were performed in a continuously photo reactor throughout the day. According to the results, at pH of 6.9, 50 mg/L of dye concentration, 50 mg/m² catalyst concentration and Zn /Ti equal to 53% within 5 h; dye removal and organic degradation efficiency were obtained 85 and 60 %, respectively. According to the results, the reaction kinetics was pseudo-first-order equation. J. Color Sci. Tech. 8(2014), 203-211©. Institute for Color Science and Technology.

Keywords: Dye degradation, Sun light irradiation, Langmuir-Hinshelwood, COD, Photocatalytic decolorization, Optimization.

بررسی کردند. یون‌های لانتانیدها (La³⁺, Nd³⁺, Sm³⁺, Eu³⁺, Gd³⁺, Yb³⁺) به روش سل-ژل تلقیح شدند و فعالیت فوتوکاتالیزی آنها به وسیله رنگ رنگزای آبی مستقیم ۵۳ ارزیابی شد. در میان این فوتوکاتالیست‌ها Gd³⁺/TiO₂ موثرترین بودند. مطابق آزمایشات فوتوکاتالیزی محلول رنگ مخلوط با Gd³⁺/TiO₂ به صورت دوغابی که در مععرض لامپ زنون ۱۵۰ W با طول موج بیشتر از ۳۲۰ نانومتر قرار داشت، در مدت زمان تابش ۴۰ دقیقه، pH=۴، دمای ۲۵ °C، مقدار فوتوکاتالیست ۱ g/۱۰۰ mg/l دارای میزان حذف رنگ ۱۰۰ درصد بود [۶].

اثر فوتوکاتالیزی ترکیب تلقیحی Fe و Co با TiO₂ توسط ناراوانا و همکارانش با استفاده از حذف رنگزای ملاکیت سبز با مقدار کاتالیزور ۱۰۰ mg/l، pH=۷.۳~۷.۵، مدت زمان ۳ ساعت، غلظت رنگزا ۱ g و تحت تابش خورشید بررسی شد و میزان حذف رنگزا با، Fe-TiO₂ بیش از ۹۸ درصد و با Co-TiO₂ ۸۶ درصد به دست آمد. سینتیک حذف رنگزا تطبیق خوبی با مدل لانگمیور-هینشلوود^۲ نشان داد. ثابت سرعت واکنش‌های حذف رنگزا با Fe-TiO₂ ۰.۸ hr^{-۱}، با استفاده از ترکیب تلقیحی Co-TiO₂ ۰.۳۱ hr^{-۱} و توسط TiO₂ خالص ۰.۵۷ hr^{-۱}، به دست آمد [۷].

مقایسه اثر فوتوکاتالیزی Fe-TiO₂ یکبار با سولفات‌آهن ۷ آبه و بار دیگر با نیترات‌آهن ۹ آبه تهیه شده توسط گوسوامی^۳ و گنجولی^۴ بررسی شد. در این تحقیق از لامپ جیوه ۲۵ W به عنوان منبع نور استفاده شد. غلظت اولیه محلول رنگی M^{-۱} ۱۰ در نظر گرفته شد و مقدار ۲ g کاتالیزور در ۵۰ mL محلول رنگی مخلوط شده و هوادهی نیز صورت گرفت. نتایج آزمایش‌ها نشان داد که ترکیب تلقیحی ساخته شده با Fe²⁺ به دلیل کاهش بیشتر شبکه بلوری TiO₂ اثر فوتوکاتالیزی بیشتری داشته و مقدار حذف رنگزا با آن در مدت ۸۰ دقیقه کامل بوده است در حالی که بازده حذف رنگزا با ترکیب تلقیحی ساخته شده با Fe³⁺ ۸۰ درصد بود [۸].

برای ارزیابی اثر مواد تلقیح شده Yb، N و P روی فعالیت فوتوکاتالیزی دی‌اسید تیتانیم، زینک^۵ و همکارانش آزمایشاتی جهت حذف رنگزای متیلن آبی در زیر تابش فرابنفش و نور مرئی انجام دادند. در این آزمایشات از لامپ زنون ۵۰۰ W به عنوان منبع نوری و ۸۰ میلی‌گرم فوتوکاتالیست در ۱۰۰ میلی‌لیتر محلول رنگی با غلظت ۲.۴۸×۱۰^{-۵} mol/l استفاده شد. با استفاده از مواد تلقیحی مشترک YNP در طی دو ساعت بازده حذف رنگزا به ۱۰۰ درصد رسید [۹].

اثر فوتوکاتالیزی TiO₂, N-TiO₂, Yb-TiO₂ و (Yb, N)-TiO₂ (Yb, N) با تحریب رنگزای متیلن آبی در زیر نور خورشید (لامپ زنون ۵۰۰ W با یک صافی طول موج UV) ارزیابی شد. میزان حذف رنگزا با غلظت

2- Langmuir-Hinshelwood

3- Goswami

4- Ganguli

5- Jiang

۱- مقدمه

حذف رنگزا از پساب‌های رنگی به دلیل خاصیت سلطان‌زایی و اثرات زیست محیطی آنها لازم و ضروری است. تاکنون روش‌های متنوع شیمیایی برای حذف رنگزا بررسی شده است. در روش‌های اکسیداسیون پیشرفت، اکسیدکننده‌های قوی مانند رادیکال هیدروکسیل که به صورت درجا تولید می‌شود، برای شکستن مولکول‌های بزرگ به کوچکتر و کم ضررتر استفاده می‌شود. فوتوکاتالیست ناهمگن با استفاده از دی‌اسید تیتانیم یکی از انواع روش‌های اکسیداسیون پیشرفت و از جمله مطلوب‌ترین فناوری‌ها برای حذف رنگزاهای آلی محسوب می‌شود. یکی از اصلی‌ترین مشکلات استفاده از دی‌اسید تیتانیم به عنوان یک کاتالیزور، بازده پایین کوانتوم نوری است که از باز ترکیب الکترون و حفره ناشی می‌شود. دی‌اسید تیتانیم به دلیل بهنای زیاد شکاف باندی (۳.۰~۳.۳ eV) برای روتایل و ۳.۱۸ eV برای آناناز) در برابر نور مرئی غیرفعال است و به همین دلیل توانایی استفاده از پتانسیل گسترده نور خورشید را ندارد [۱]. لذا واکنش‌های فوتوکاتالیزی دی‌اسید تیتانیم تحت شرایط کنترل شده و در حضور طیف UV انجام شده و هزینه بالایی دارند [۲].

یک روش حساس‌سازی دی‌اسید تیتانیم به نور مرئی برای استفاده از طیف اصلی نور خورشید و همچنین تشکیل محلی برای به دام اندختن بار تولید شده برای حفظ الکترون و حفره ایجاد شده به صورت مجزا، تلقیح کردن دی‌اسید تیتانیم با یون‌های دیگر است [۳]. تلقیح کردن، یک سطح القایی را در شکاف پیوندی نیمه رساناها تولید می‌کند. اگر این لایه نهفته در نزدیکی لبه پیوندی باشد می‌تواند با باند همپوشانی داشته باشد و باعث کاهش شکاف پیوندی شود و اگر در قسمت عمیق شکاف باشد، به عنوان مراکز جدید بازترکیبی عمل می‌کند. در این صورت فعالیت فوتوکاتالیزی زیاد در صورتی به دست می‌آید که بازده انتقال بار به سطح زیاد باشد [۴]. به طور کلی تلقیح کردن دی‌اسید تیتانیم با یون فلزات می‌تواند پتانسیل اکسایش و کاهش را در رادیکال‌های ایجاد شده بهبود بخشیده و طیف نور جذبی را گسترش دهد، همچنین یون‌ها با به دام اندختن الکترون منجر به کاهش بازترکیبی الکترون و حفره می‌شوند [۳]. دلیل استفاده از این راه کار مهندسی مواد، ایجاد تعادل در نرخ دو نیم واکنش فوتوکاتالیزی با اضافه کردن پذیرنده‌های الکترون^۱ یا اصلاح ساختار و ترکیب کاتالیزورها می‌باشد. مواد تلقیحی با اضافه شدن به کاتالیزور TiO₂ باعث بهبود کاربری و کاهش بازترکیب الکترون و حفره ایجاد شده با نور می‌گردد [۵]. محققان زیادی بر روی افزایش فعالیت فوتوکاتالیزی ترکیبات تلقیحی تحقیق کرده‌اند از جمله ال‌باهی و همکارانش اثر فلزات خاکی کمیاب را بر روی فعالیت فوتوکاتالیزی تیتانیم دی‌اسید

1- Scavenger

نام تجاری AP جهت تمامین اکسیژن مورد نیاز فرآیند فتوکاتالیزی و کوره DEM-RED با قابلیت افزایش دما تا ۸۰۰ درجه سانتیگراد جهت ثبیت نانو ذرات بودند.

۲-۲-روش کار

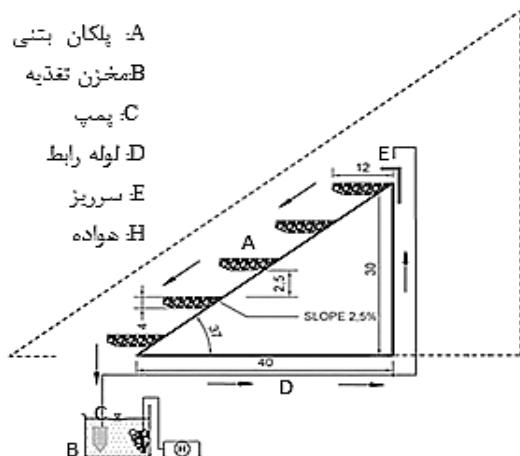
۱-آمادهسازی فوتوراکتور

در این تحقیق راکتور خورشیدی پیوسته در مختصات جغرافیایی دراین $95^{\circ}E$ و $35^{\circ}N$ و ارتفاع 1776 m از سطح دریا تحت زاویه 37° متمایل به سمت جنوب قرار گرفت. شدت متوسطتابش اندازه‌گیری شده 1004 W/m^2 و دمای هوای متوسط 35 درجه سلسیوس بود. در این راکتور همچنان‌که در شکل ۱ نشانداده شده از سیستم بستر چسبیده به علت قابلیت کنترل دما و قابلیت استفاده مجدد از سیستم استفاده شد. ترکیب تلقیحی به روش سنترالقایی تبخیری [۱۲] ساخته و به روش دوغابی بر روی بسترهای بتنی ثبیت شد [۱۳] و بعد از جاگذاری در فوتوراکتور کارایی آن مورد آزمایش قرار گرفت.

۲-آمادهسازی فتوکاتالیزور
برای تهیه نانوکامپوزیت از روش سنترالقایی-تبخیری^۱ با آمونیاک به شرح ذیل استفاده شد [۱۲]:

- افزودن آمونیاک به نانو ذرات TiO_2 و هم‌زدن تا رسیدن به $pH = 10.5$

1- Ammonia Evaporation Induced Synthetic Method

شکل ۱: عکس و شماتی فوتوراکتور.

10^{-5} mol/l با استفاده از 80 mg فتوکاتالیست در 100 ml بعد از 150 دقیقه قرارگیری در زیر تابش به ترتیب 11.2 , $41.0.8$, 9.37 , 51.66 درصد به دست آمد [۱۰].

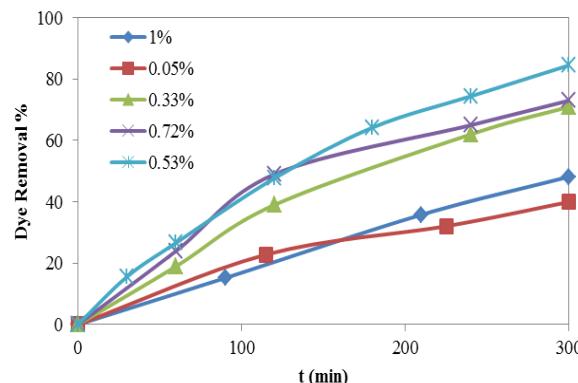
در این پژوهش، هدف بررسی قابلیت نانو ذرات دی اکسید تیتانیم تلقیح شده با فلز روی جهت افزایش بازده حذف رنگزا با استفاده از نور مرئی خورشید و تعیین سینتیک حذف آن بود. از بتن به عنوان بستر تشییب به دلیل هم‌جنس بودن با سازه‌های تصوفیخانه، ارزان و دسترس‌پذیری آسان آن استفاده شد. رنگزا نمونه مورد بررسی آبی، مستقیم 71 جزو دسته تری آزو بود که کاربرد زیادی در صنایع پنبه، سلولز، پلی‌استر، ابریشم، چرم و رنگرزی کاغذ دارد [۱۱].

۲-بخش تجربی

۱-مواد

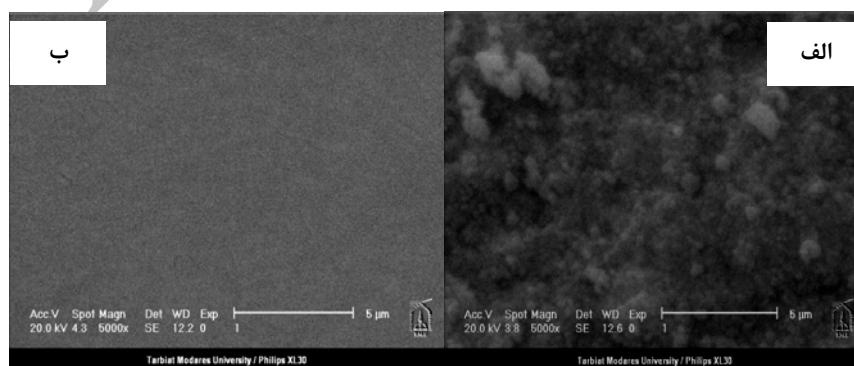
مواد مورد استفاده شامل رنگزا آبی مستقیم 71 تهیه شده از شرکت الوان ثابت همدان، پودر نانو ذرات دی اکسید تیتانیم P25 حاوی آناتاز به روایل با نسبت 80 به 20 و قطر تقریبی 21 nm محصول شرکت US Research Nano، آمونیاک شرکت مرک، سیمان پرتلند و آب برای تهیه سیمان، چسب اپوکسی بتن سوپر تهیه شده از شرکت شیمی بتن بهینه، روغن قالب و آب دو بار تقطیر بود. تجهیزات و وسایل مورد استفاده شامل طیفسنج Varian مدل 50 Carry Fungilab UE-6SFD جهت پراکنده کردن نانوذرات دی اکسید تیتانیم؛ pH متر دیجیتالی ساخت Metrohm مدل 691 برای تعیین pH نمونه‌ها، ترازوی دیجیتالی Kern مدل PLS360-3 آکواریومی با نام تجاری Technic AP 1400F با قابلیت انتقال آب تا ارتفاع 1.3 متری و با نرخ جریان 200 لیتر بر ثانیه ، پمپ هواده‌ی با

مولی راندمان حذف افزایش می‌یابد اما هرچه نسبت مولی از ۰.۵۳٪ بیشتر شود، این میزان کاهش می‌یابد. یون روی به عنوان ماده تلقیح شده باعث ایجاد رادیکال اکسیژن و هیدروکسیل می‌شود که می‌توانند در واکنش‌های متعاقب به طور موثری میزان رنگ را کاهش دهند [۱۴]. هنگامی که غلظت روی تلقیح در TiO_2 بیشتر از مقدار بهینه شود، حفرات سطحی اکسیژن و Ti^{3+} به عنوان مرکز باز ترکیبی عمل می‌کنند و باعث کاهش فعالیت ترکیب‌های تلقیحی در زیر نور مرئی می‌شوند [۱۵].

شکل ۲: بررسی تاثیر نسبت Zn/Ti در $pH=6.9$ ، $[Zn-TiO_2]=50\text{ g/m}^2$ و $[Dye]=50\text{ mg/l}$

جهت اطمینان از پوشش‌دهی مناسب بر روی بستر آنالیز SEM انجام و طبق نتایج (شکل ۳) ساختار پوششی یکنواخت بر روی بستر مشاهده شد. آنالیز XRD از نانو ذرات تلقیح شده دی اکسید تیتانیم نیز در شکل ۴ را ارائه شده است. مقایسه مشخصه شدت پیک فاز آناتاز نیز در شکل ۴ را ارائه شده است. نمونه مشخصه شدت پیک فاز آناتاز (I_R , ۲۷.۴٪) نموده‌ها نشان می‌دهد که نسبت فاز روتایل (I_A , ۲۵.۴٪) و روتایل (I_R/I_A) در نمونه‌های TiO_2 $Zn-TiO_2$ و 50 mg/l به ترتیب برابر با ۰.۷۲٪ و ۰.۷۵٪ است. لذا مشاهده می‌شود که تلقیح کردن، انتقال فاز آناتاز به روتایل را مهار می‌کند [۱۶]. لازم به ذکر است که فاز آناتاز از لحاظ خواص فوتوکاتالیزی نسبت به فاز روتایل برتری دارد [۱۷].

شکل ۳: تصویر SEM از الف-پودر نانو ذرات تلقیح شده ب- ذرات ثبیت شده.

- افزودن سوسپانسیون به محلول کم غلظت یون روی تا تشکیل کمپلکس آمونیم روی با ۲ بار مثبت (تشکیل لایه سفید بر روی نانوبولورهای TiO_2 بیانگر تشکیل کمپلکس مذکور است) و همزدن به مدت ۲۴ ساعت (رابطه ۱)
- تبخیر محلول تا حد خشک شدن کمپلکس به منظور تبدیل به هیدروکسید روی (رابطه ۲)
- قرار دادن نانوکامپوزیت در کوره به مدت ۴ ساعت در دمای $450^\circ C$ به منظور تجزیه حرارتی هیدروکسید روی به اکسید روی (رابطه ۳).

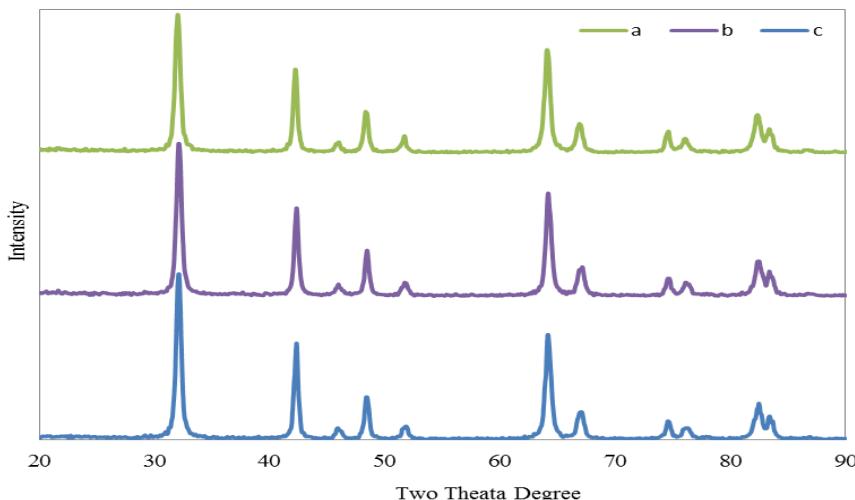
۲-۲-۳- آزمایشات فوتوکاتالیزی

عوامل مورد بررسی در این پژوهش شامل pH (۶.۹)، $pH/Zn/Ti$ (۰.۳۳٪، ۰.۵٪، ۰.۵۳٪، ۰.۷۲٪ و ۰.۷۵٪)، غلظت رنگزا (۵، ۲۰، ۵۰ و ۱۰۰ میلی گرم بر لیتر) و غلظت فتوکاتالیست (۲۰، ۵۰ و ۸۰ گرم بر متر مربع) بود. برای انجام آزمایشات از پساب سنتزی به حجم ۳ لیتر که از ترکیب رنگزا مستقیم آبی ۷۱٪ و آب دوبار تقطیر ساخته شد استفاده گردید. به منظور تعیین اثر فوتوکاتالیزی، درصد میزان حذف رنگزا از روی میزان کاهش جذب در طول موج بیشینه جذب (۵۸۶ نانومتر) با استفاده از طیفسنجی تعیین شد.

۳- نتایج و بحث

۳-۱- بررسی تاثیر نسبت مولی Zn/Ti

نتایج آزمایش تعیین بهینه نسبت مولی Zn/Ti در شکل ۲ نشان داده شده است. همان‌طور که مشاهده می‌شود، بهترین حذف رنگزا در نسبت مولی ۰.۵٪ درصد اتفاق می‌افتد به طوری که با افزایش نسبت

شکل ۴: XRD تهیه شده از نانوذرات دی اکسید تیتانیم تلچیح شده (a) TiO_2 تلچیح نشده، (b) $0.5\% \text{Zn-TiO}_2$ ، (c) $0.72\% \text{Zn-TiO}_2$.

اسیدی فلوکه شده [۱۴] و روی بستر می‌نشست به همین دلیل اثر pH در محدوده ۶.۹ تا ۱۱ بررسی شد. طبق نتایج حاصل، حذف رنگرا در pHهای پایین‌تر بیشتر بود و pH طبیعی رنگرا به عنوان pH بهینه برای حذف رنگرا انتخاب شد.

تغییر pH محلول، بار سطحی ذرات TiO_2 و پتانسیل واکنش کاتالیزوری را تغییر می‌دهد و در نتیجه جذب رنگرا روی سطح و سرعت واکنش را تحت تاثیر قرار می‌دهد. همان‌طور که در واکنش‌های ۴ و ۵ نشان داده شده تحت شرایط اسیدی یا بازی سطح تیتانیم می‌تواند پروتونه یا دپروتونه شود [۵].

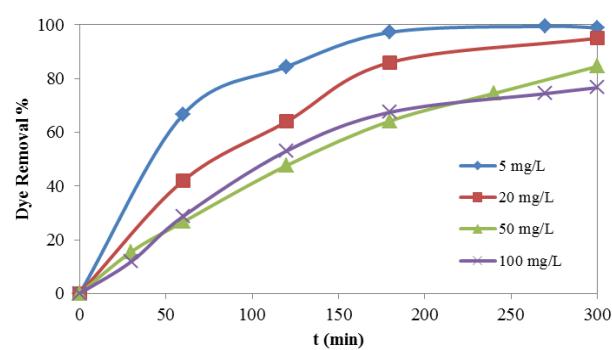

بنابراین سطح تیتانیم در محیط اسیدی دارای بار مثبت و در محیط بازی دارای بار منفی می‌شود. مطابق گزارشات دی اکسید تیتانیم در pH پایین فعالیت اکسیدکنندگی بالایی دارد، اما H^+ اضافی باعث کاهش سرعت واکنش می‌شود. محققان از نقطه بار صفر TiO_2 برای یافتن pH موثر برای عملکرد اکسیداسیون فتوکاتالیست استفاده می‌کنند زیرا جذب سطحی رنگرا زمانی که pH در نقطه ایزوکلریک (نقطه‌ای با بار صفر) است، کمینه است [۱۴].

بنابراین از آنجا که در شرایط اسیدی فرآیند کمپلکس‌سازی و جذب سطحی زیاد است و در عین حال در شرایط بازی به دلیل هم‌بار بودن سطح کاتالیزور و آلاینده بازده حذف کاهش می‌یابد، بهترین pH برای حذف این رنگرا، pH طبیعی آن است که نزدیک به نقطه بی‌باری فتوکاتالیست نیز می‌باشد.

۳-۲-بررسی تاثیر غلظت رنگرا

نتایج آزمایشات تعیین غلظت بهینه اولیه رنگرا در شکل ۵ نشان داده است. همان‌طور که ملاحظه می‌شود، میزان حذف رنگرا با افزایش غلظت از ۵ تا ۱۰۰ میلی گرم بر لیتر از ۹۰ درصد به ۷۲ درصد کاهش یافته است که امری بدینه است و در تحقیقات انجام شده توسط کاروناکاران و همکارانش [۱۲] و ویو و همکاران [۱۸] نیز نتایج مشابهی گزارش شده است. دلیل این مسئله، از یک طرف ثابت بودن مقدار کاتالیزور با وجود افزایش تعداد مولکول‌های رنگرا و از طرف دیگر کاهش میزان نفوذ نور به سطح کاتالیزور بدلیل افزایش ممانعت حاصل از غلظت رنگرا می‌باشد. این امر سبب کاهش تولید رادیکال هیدروکسیل و در نتیجه درصد تخریب می‌شود [۱۵]. با توجه به نتایج حاصل، غلظت ۵۰ میلی گرم بر لیتر به عنوان مقدار بهینه انتخاب شد.

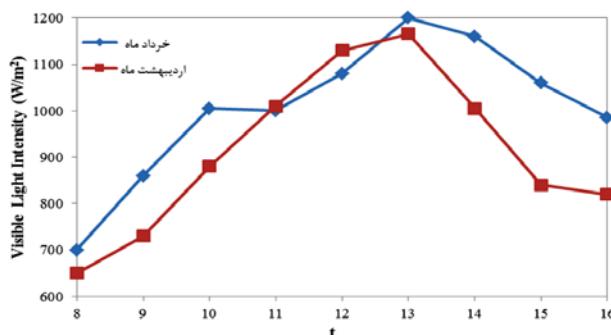
شکل ۵: بررسی تاثیر غلظت رنگرا $[0.53\% \text{Zn-TiO}_2] = 50 \text{ g/m}^2$ ، $\text{pH} = 6.9$.

۳-۳-بررسی تاثیر pH

نتایج آزمایشات تعیین pH بهینه ترکیب تلچیحی Zn-TiO_2 در شکل ۶ ارائه شده است. از آنجا که رنگرای مورد بررسی آئینه بوده و در pH

۵-۳- بررسی تاثیر نور خورشید

تمامی آزمایشات مقدماتی در اوخر اردیبهشت و خرداد ماه انجام شد. برای اینکه شرایط آزمایش تا حد امکان یکسان باشد تمامی آزمایشات در طول روز و در طی ۵ ساعت انجام شد. تغییرات شدت تابش نور خورشید در طول این زمان و در روزهای آفتابی با استفاده از سولارمتر ثبت شد که در شکل ۸ آمده است.

شکل ۸: تغییرات شدت تابش نور خورشید آفتاب در طول زمان آزمایش.

تابش متوسط در خرداد و اردیبهشت ماه به ترتیب ۱۱۳۱ و ۹۱۵ وات بر متر مربع بدست آمد. به جهت مقایسه راحت‌تر زمان تابش معادل با استفاده از رابطه‌های ۶ و ۷ محاسبه شد [۲۰].

$$\frac{Q_{Vis} \times V_T}{S} = \int_0^t I_{Vis}(t) dt \quad (6)$$

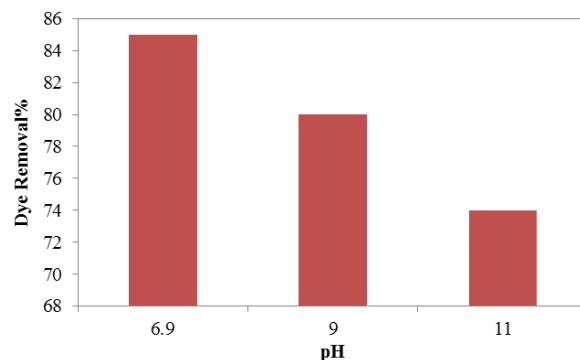
$$t_{eqVis} = \frac{\int_0^t I_{Vis}(t) dt}{I_{Vis1500W}} \quad (7)$$

در این روابط Q_{Vis} انرژی تجمعی نور مرئی در طول مدت زمان تابش (J/m^2), V_T حجم کل راکتور (m^3), S سطح تابش (m^2), I_{Vis} شدت تابش مرئی نور خورشید (W/m^2) و t_{eqVis} مدت زمان تابش معادل ۱۵۰۰ وات بر مترمربع بر حسب دقیقه است. با توجه به این‌که مقدار تابش در خارج و داخل راکتور به‌واسطه وجود پوشش شیشه‌ای راکتور متفاوت بود. لذا میزان درصد عبوری مطابق رابطه ۸ تعیین گردید. همچنین چون تنها بخشی از حجم پساب در حال جریان، تحت تابش بود، لذا زمان تابش معادل مطابق رابطه ۹ اصلاح گردید [۲۱].

$$T = \frac{I_S}{I_I} \quad (8)$$

$$t_{modified} = t_{eq} \times T \times \frac{V_I}{V_T} \quad (9)$$

در روابط بالا، I_S و I_I به ترتیب شدت تابش نور خورشید اندازه‌گیری شده داخل و پیرامون راکتور است. T متوسط درصد عبور

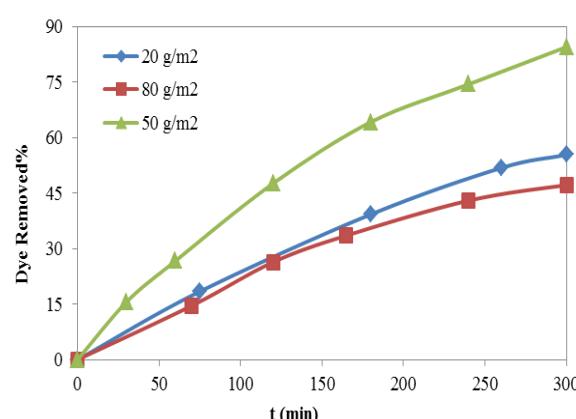

شکل ۶: بررسی تاثیر pH بر ریموval% [Dye]= ۵۰ mg/l و [Zn-TiO₂]= ۵۰ g/m²

۴-۳- بررسی تاثیر میزان فوتوكاتالیست

نتایج تغییرات بازده در مقادیر مختلف فوتوكاتالیست در شکل ۷ نشان داده شده است. طبق نمودار بهترین بازده حذف در مدت ۵ ساعت ۸۵ درصد است که در میزان کاتالیزور ۵۰ g/m² به دست می‌آید. همان‌طور که ملاحظه می‌شود، اثر میزان کاتالیزور و تجمع ذرات کاتالیست نیز یک عامل تاثیرگذار بر روی حذف رنگزا می‌باشد. با افزایش غلظت کاتالیزور میزان تخریب رنگزا افزایش می‌یابد و این یکی از ویژگی‌های فوتوكاتالیست ناهمگن می‌باشد. با افزایش میزان کاتالیزور تعداد مراکز فعال سطح فوتوكاتالیست افزایش می‌یابد که باعث افزایش میزان رادیکال‌های OH[•] شرکت کننده در واکنش تخریب رنگزا می‌شود. اما از آنجا که در غلظت‌های بیشتر، احتمالاً همپوشانی ذرات فوتوكاتالیزی اتفاق می‌افتد و به دلیل پدیده کلوخه‌ای شدن، ذرات از حالت نانوئی خارج می‌شوند، قابلیت آنها در حذف رنگزا نیز کاهش می‌یابد. چنین روندی در مطالعات جیانگ^۱ و همکارانش^۲ و

ال باهی^۳ و همکارانش [۵] نیز گزارش شده است.

شکل ۷: بررسی تاثیر مقدار کاتالیزور [Zn/Ti]= ۵۰٪ و [Dye]= ۵۰ mg/l و pH=۶/۹

1- Jiang
2- El-bahy

بعد از شکسته شدن پیوند بین حلقه‌ها، این پارامتر واکنش افزایش و مجدداً به دلیل تشکیل مواد آلی با ساختار کوچک‌تر کاهش یافت [۱۳ و ۲۲]. مقایسه‌ای با تحقیقات مشابه در جدول ۲ آورده شده است.

۷-۳-بررسی سینتیک واکنش

نتایج سینتیک واکنش در شرایط بهینه در شکل ۹ ارائه شده است. مشاهده می‌شود که معادله سینتیکی برآش داده شده شبه مرتبه اول با ثابت سرعت 0.36 hr^{-1} و ضریب همبستگی 0.99 است. فتوکاتالیست ناهمگن می‌تواند به طور کلی برمبنای روند (L-H)^۱ (رابطه ۱۰) توضیح داده شود که در آن تولید الکترون و حفره با تحریک نوری انجام می‌شود. حفره تولید شده توسط مولکول رنگزای جذب شده بر روی سطح کاتالیست به دام می‌افتد و رادیکال بسیار فعالی را تولید می‌کند که مانع از بازترکیب حفره با الکترون شده و کاتالیزور در این روند احیا می‌گردد [۱].

$$\frac{1}{r} = \frac{1}{k_r} + \frac{1}{k_r k_a C} \quad (10)$$

1- Langmuir–Hinshelwood

نور از پوشش راکتور است که مقدار آن برای نور مرئی خورشید حدود t_{modified} زمان تابش معادل اصلاح شده، V_T به ترتیب حجم تحت تابش پساب و حجم کل پساب است که نسبت آن برابر ۳۶ درصد می‌باشد. مطابق جدول ۱، زمان تابش معادل اصلاح شده برای ۵ ساعت حدود یک ساعت محاسبه شد.

جدول ۱: مقادیر انرژی تجمعی و زمان تابش بهاری ۵ ساعت تابش.

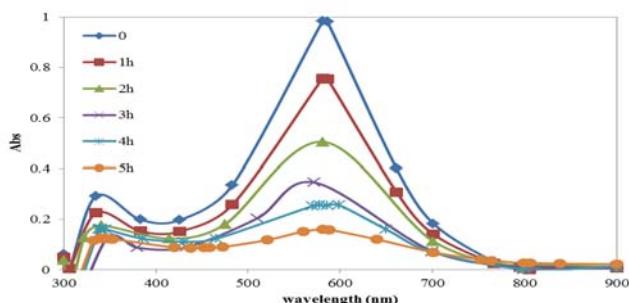
$t_{\text{modifiedVis}}$ (min)	t_{eqVis} (hr)	$\frac{Q_{\text{Vis}} \times V_T}{S}$ (J/m ²)	ماه
۶۱.۶	۲.۳۵	۵۰۲۹	خرداد
۵۵.۹۷	۳.۰۵	۴۵۷۳	اردیبهشت

۶-۳-بررسی تغییرات COD

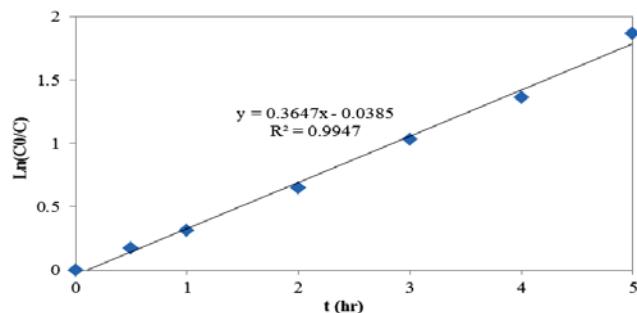
در شرایط بهینه، pH برابر با ۶.۹ و غلظت کاتالیزور ۵۰ میلی‌گرم بر متر مربع در غلظت رنگزای ۵۰ میلی‌گرم بر لیتر حذف تغییرات COD بررسی و در انتهای ۵ ساعت حدود ۶۰ درصد تغییرات مشاهده شد. طبق مشاهدات صورت گرفته، بدليل وجود سه حلقه آروماتیکی در رنگزای مورد بررسی و در نتیجه سخت تجزیه‌پذیری آن، در ابتدا که ماده تحت واکنش فتوکاتالیزی قرار نگرفته بود، میزان COD پایین بود اما

جدول ۲: مقایسه نتایج تحقیق با مطالعات مشابه.

محقق	بازده	زمان تابش	کاتالیزور	منبع نور	غلظت رنگزا	فوتوکاتالیست
و همکاران، Cheng [۲۳] ۲۰۰۸	۱۰۰	۳۰ دقیقه	۱ g/l	۳۰۰ W UV	۵۲ ۲۰ mg/l	٪۰.۱ Zn-TiO ₂
و همکاران، Young mi [۲۴] ۲۰۰۸	۱۰۰	۲ ساعت	۱ g/l	۲۴ cm ² /W UV	متیل نارنجی ۱۰ mg/l	٪ mol %Zn-TiO ₂ ۲.۵ mL حجم
و همکاران، Devi [۲۵] ۲۰۱۰	۱۰۰	۱۶ ساعت	۱۰۰ mg/۲۵۰ ml	شدت تابش نور خورشید حدود ۱۲۰۰ Wcm ⁻²	کانگو قرمز ۱۰ mg/l	٪۰.۶ Zn-TiO ₂
و Karunakaran همکاران، [۲۶] ۲۰۱۱	۴۰	۳۰ دقیقه	۰.۰۲ g/۲۵ml	لامپ	متیلن آبی ۵۰ mg/l	٪۷.۵ ZnO-TiO ₂
تحقیق حاضر	۸۷	۶ ساعت	۴۵ mg/m ²	شدت تابش نور خورشید حدود ۱۰۰۰ Wm ⁻²	آبی مستقیم ۵۳ mg/l	٪۰.۵۳ Zn-TiO ₂

شکل ۱۰: طیف جذبی پساب سنتزی در شرایط $[Zn] = ۵۰ \text{ g/m}^2$ ، $[Dye] = ۵۰ \text{ mg/l}$ و $pH = ۶.۹$ ، $[TiO_2] = ۰.۵\% \text{ Zn-TiO}_2$

شکل ۹: سینتیک واکنش $[Dye] = ۵۰ \text{ mg/l}$ ، $pH = ۶.۹$ ، $[Zn-TiO_2] = ۰.۵\% \text{ Zn-TiO}_2$

۴- نتیجه‌گیری

در این پژوهش قابلیت فتو راکتور خورشیدی پیوسته با کاربرد ترکیب DB71 تلقیحی $Zn-TiO_2$ ثبت شده بر بستر بتنی در حذف رنگزای ۶.۹ تحت نور خورشید انجام شد. مشاهده شد که در شرایط بهینه شامل میزان فتوکاتالیست ۵۰ g/m^2 ، $pH = ۶.۹$ ، $[Dye] = ۵۰ \text{ mg/l}$ و در مدت زمان ۵ ساعت در زیر نور خورشید می‌توان به بازده حذف رنگزا ۸۵ درصد رسید که از جنبه مصرف انرژی و مسائل اقتصادی از اهمیت زیادی برخوردار است. بررسی سینتیک حذف نشان داد که روند حذف با مدل سینتیکی لانگمیور - هینشلوود هم خوانی دارد. همچنین بررسی طیف UV-vis و آزمایشات COD گویای موثر بودن فتوکاتالیست در تخریب رنگزا بوده که در طول ۵ ساعت تخریب ۶۰ درصدی بار آلی را به دنبال خواهد داشت.

که در آن $r = k_a C^{\alpha}$ سرعت واکنش، k_a ثابت سرعت برای اکسیداسیون واکنش دهنده‌ها، C غلظت شیمیایی محلول به میلی مولار است. نمودار خطی $\ln\left(\frac{C_0}{C}\right)$ در برابر زمان دارای شیب مساوی با ثابت سرعت ظاهری مرتبه اول است [۲۷، ۹].

۳- بررسی طیف UV-vis

تعیین طیف UV-vis بر روی نمونه‌های جمع شده از آزمایش در شرایط بهینه در طی ۵ ساعت مطابق شکل ۱۰ صورت گرفت. مشاهده می‌شود که پیک جذب و سطح زیر نمودار طیفی با گذشت زمان کاهش می‌یابد که بیانگر موثر بودن روش در حذف رنگزا است.

۵- مراجع

- M. A. Rauf, M. A. Meetani, S. Hisaindee, An overview on the photocatalytic degradation of azo dyes in the presence of TiO_2 doped with selective transition metals. *Desalin.* 276(2011), 13–27
- P. Hyunwoong, P. Yiseul, K. Wooyul, Ch. Wonyong, Surface modification of TiO_2 photocatalyst for environmental applications. *J. Photochem. Photobiol. C.* 15(2013), 1–20.
- T.Ch. Min, M. Abdul Rahman, Roles of titanium dioxide and ion-doped titanium dioxide on photocatalytic degradation of organic pollutants (phenolic compounds and dyes) in aqueous solutions: A review. *J. Alloys Compd.* 509 (2011);1648–1660
- S. Rehman, R. Ullah, A. M. Butt, N. D. Gohar, Strategies of making TiO_2 and ZnO visible light active. *J. Hazard. Mater.* 170(2009), 560–569.
- M. El-Bahy Zeinhom, A. I. Adel, M. M. Reda, Enhancement of titania by doping rare earth for photodegradation of organic dye (Direct Blue). *J. Hazard. Mater.* 166(2009), 138–143.
- L. G. Devi, N. Kottam, B. N. Murthy, S. G. Kumar, Enhanced photocatalytic activity of transition metal Mn^{2+} ,
- Ni²⁺ and Zn²⁺ doped polycrystalline titania for the degradation of Aniline Blue under UV/solar light. *J. Mol. Catal. A: Chem.* 328 (2010), 44–52.
- N. Lakshmi, M. Manickam, A. A. Azrina, S. Pichiah, Photocatalytic decolourization of basic green dye by pure and Fe, Co doped TiO_2 under daylight illumination. *Desalin.* 269(2011), 249–253.
- G. Pallabi, G. Jatindra Nath, Evaluating the potential of a new titania precursor for the synthesis of mesoporous Fe-doped titania with enhanced photocatalytic activity. *Mater. Res. Bull.* 47(2012), 2077–2084.
- J. Hongquan, Y. Panpan, W. Qiaofeng, Z. Shuying, L. Jingshen, W. Qingyuan, High-performance Yb, N, P-tridoped anatase- TiO_2 nano photocatalyst with visible light response by sol-solvothermal method. *Chem. Eng. J.* 215-216(2013), 348–357.
- Y. Panpan, J. Hongquan, Z. Shuying, L. Jingshen, W. Qingyuan, W. Qiaofeng, Sol-solvothermal preparation and characterization of (Yb, N)-codoped anatase TiO_2 nano-photocatalyst with high visible light activity. *Mater. Chem. Phys.* 139 (2013), 1014–1022.
- J. Saien, A. R. Soleymani, Degradation and mineralization

- of Direct Blue 71 in a circulating upflow reactor by UV/TiO₂ process and employing a new method in kinetic study. *J. Hazard. Mater.* 144(2006): 506–512.
12. C. Karunakaran, G. Abiramasundari, P. Gomathisankar, G. Manikandan, V. Anandi, Preparation and characterization of ZnO–TiO₂ nanocomposite for photocatalytic disinfection of bacteria and detoxification of cyanide under visible. *Mater. Res. Bull.* 46 (2011), 1586–1592.
13. M. Delavaz, B. Ayati, H. Ganjidoust, S. Sanjabi, Kinetics study of photocatalytic process for treatment of phenolic wastewater by TiO₂ nano powder immobilized on concrete surfaces. *Toxicol. Environ. Chem.* 94(2012), 1086–1098.
14. M. N. Chong, B. Jin, C. W. K. Chow, C. Saint, Recent developments in photocatalytic water treatment technology: A review. *Water Res.* 44 (2010), 2997–3027.
15. Zh. Wang, Ch. Chen, F. Wu, B. Zou, M. Zhao, J. Wang, C. Feng, Photodegradation of rhodamine B under visible light by bimetal codoped TiO₂ nanocrystals. *J. Hazard. Mater.* 164(2009), 615–620.
16. Ch. Cheng, W. Zhuyi, R. Shengping, Z. Bo, Zh. Meng, W. Fengqing, Photocatalytic degradation of C. I. Acid orange 52 in the presence of Zn-doped TiO₂ prepared by a stearic acid gel method. *Dyes Pigm.* 77 (2008), 204–209.
17. M. Khosropanah, H. Srpulaky, S. Kaviani, The effect of the thickness and multilayer coating on photocatalytic behavior of nanostructured titania coating on stainless steel L 304. *J. Ceramic Sci. Eng.* 3(2012), 39–55.
18. Wu Yongmei, Zh. Jinlong, X. Ling, Ch. Feng, Properties of carbon and iron modified TiO₂ photocatalyst synthesized at low temperature and photodegradation of acid orange 7 under visible light. *Appl. Surf. Sci.* 256(2010), 4260–4268.
19. K. Soutsas, V. Karayannidis, I. Poulios, A. Riga, K. Ntampeliotis, X. Spiliotis, G. Papapolymerou, Decolorization and degradation of reactive azo dyes via heterogeneous photocatalytic processes. *Desalin.* 250(2010), 345–350.
20. S. Malato, P. Fernández-Ibáñez, M. I. Maldonado, J. Blanco, W. Gernjak, Decontamination and disinfection of water by solar photocatalysis: recent overview and trends. *Catal. Today.* 147 (2009), 1–59.
21. F. Soroush, Treatment of Petroleum-contaminated waters and wastewaters by solar photocatalysis with immobilized nano TiO₂, M. Sc. Thesis, Tarbiat Modares University, Iran, 2012.
22. M. Ghodsian, B. Ayati, H. Ganjidoust, Determination of optimum amounts of effective parameters in reactive dyes removal using photocatalytic reactions by immobilized TiO₂ nano particles on concrete surface. *J. Water Wastewater.* 3(2012), 45–53.
23. Ch. Cheng, W. Zhuyi, R. Shengping, Z. Bo, Zh. Meng, W. Fengqing, Photocatalytic degradation of C. I. Acid Orange 52 in the presence of Zn-doped TiO₂ prepared by a stearic acid gel method. *Dyes Pigm.* 77(2008), 204–209.
24. K. Youngmi, L. Juhyun, J. Harim, L. Yeji, U. Myeong-Heon, M. Jeong Kyung, Y. Min-Kyeong, K. Misook, Methyl orange removal over Zn-incorporated TiO₂ photocatalyst. *J. Ind. Eng. Chem.* 14 (2008), 396–400.
25. L. Devi, Gomathi, Murthy B. Narasimha, Kumar S. Girish, Photocatalytic activity of TiO₂ doped with Zn²⁺ and V⁵⁺ transition metal ions: Influence of crystallite size and dopant electronic configuration on photocatalytic activity. *Mater. Sci. Eng. B.* 166(2010), 1–6.
26. C. Karunakaran, G. Abiramasundari, P. Gomathisankar, G. Manikandan, V. Anandi, Preparation and characterization of ZnO–TiO₂ nanocomposite for photocatalytic disinfection of bacteria and detoxification of cyanide under visible. *Mater. Res. Bull.* 46(2011), 1586–1592.
27. S. A. Khan Leghari, Sh. Sajjad, T. Baozhu, Ch. Feng, Zh. Jinlong, Comparative studies of operational parameters of degradation of azo dyes in visible light by highly efficient WO_x/TiO₂ photocatalyst. *J. Hazard. Mater.* 177(2010), 781–791.